

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς ένταύθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » 6.
Διά δέ τούς έν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ετησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία » 7.
Διά τούς έν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία φράγ. 15.
Διά τούς έν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν κὰν ἢ παραβα-
τεῖν τις αὐτοὺς ἢ γεωχμεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κολύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῖσθαι ».

(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4.
Διά τὰ δικαστικά ἐγγραφα τὸν
στίχον Δεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμῶς καταπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διά πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Στερεότυπον.

Παρ' ἡμῖν εὐρίσκονται μετοχαὶ τῆς ένταύθα ἰδρυ-
μένης εὐεργετικῆς τραπεζῆς ἢ « Πανδώρα » πωλού-
μεναι με ἐκπτώσιν 40 ταῖς 0/0. Οἱ βουλόμενοι
προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ἐκαυσαν οἱ Χῖοι

τὴν εἰκόνα τοῦ Βούλγαρη καὶ τοῦ Γρίβα.

Ὅτι ἡ βία, ἡ αὐθαιρέσια καὶ ὁ ἀνόσιος τῶν Νό-
μων ἐμπαιγμός ἐνομιμοποίησαν καὶ ἐμονιμοποίη-
σαν ἐν τῇ βεβηλωμένῃ τῆς Βουλῆς περιβόλῳ, τοῦ-
το ἐπιζητοῦσι νῦν νὰ νομιμοποιήσωσι καὶ ἐν ταῖς
συνειδήσεσι τοῦ Λαοῦ, τούτο σπεύδουσι νὰ ἐξα-
γνώσωσι καὶ καθαγιάσωσι διά τοῦ τρόμου καὶ τῶν
ἀπειλῶν. Ἐνοχοὶ αὐτοὶ γενόμενοι ἐσχάτης προ-
δοσίας, τῆς προδοσίας καὶ καταλύσεως τοῦ Συ-
τάγματος, πειρῶνται ἤδη αὐτοὶ μὲν νὰ ἀποτρέψωσιν
ἀπ' ἑαυτῶν τὸ ἐγκλημα τῆς ἰδίας ἐνοχῆς, νὰ ἐπιρ-
ρίψωσι δὲ τούτο ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων των, τῶν γε-
κρηγμένων ἤδη καὶ τῶν ἀντιπροσώπων των,
καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας καὶ διὰ τῶν πανταχοῦ
γενομένων καὶ γινομένων δηλώσεων, φίλων τῆς
νομιμότητος καὶ συνηγόρων τοῦ κράτους τῶν Νό-
μων. Συνελθόντες ἐν ἐκνόμῳ καὶ ἐφουδρίστῳ παρα-
συναγωγῇ, καὶ ὑπὸ τῆν προστασίαν τῆς λόγῃνης
κατορθώσαντες ἐν διαστήματι ὀκτώ ἡμερῶν νὰ νο-
μοθετήσωσι φύρδην μίγδην πολλὰ καὶ ποικίλα, σπου-
δαῖα τε καὶ γέλοια νομοθετήματα, ἐκέρουξαν ἀμέ-
σως καὶ τὴν λῆξιν τῶν ἀνομιμῶν αὐτῶν, ἐν μέ-
σῳ τῆς πανδήμου καταφρονήσεως τοῦ Ἐθνους,
ἢ χλευῆ τοῦ ὁποίου, πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὡς Ἐ-
ριννὺς παρακολουθοῦσα αὐτοὺς, οὔτε ὕπνου, οὔτε
φαγητοῦ, οὔτε ποτοῦ ἀφῆκεν αὐτοὺς μεθ' ἡδονῆς
νὰ ἐμπλησθῶσιν. Διαλαθόντες δὲ τοὺς πολλοὺς,
μετὰ φοικώδους παλμοῦ τῶν καρδιῶν των τῆδε κα-
κίεσε διεσπάρησαν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἰς τὰς ἰδί-
ας ἐπανέκαμπτον ἐστίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς οἴκους
τοὺς ἰδίους ἐπανερχόμενοι, ἀπαιτοῦσιν ἵνα ἡ ἐξου-
σία ἀσφαλισθῇ αὐτοῖς τὴν ἡσυχίαν καὶ, πανταχοῦ
παρακολουθοῦσα τούτους, νὰ προστατεύσῃ αὐτοὺς
ἐναντίον πάσης δικαίας κατ' αὐτοὺς ἀποδοκιμασίας
τῶν συμπολιτῶν των. Ὅποια ἐπὶ τῆς ἀπαι-
λίας ἀτερπῆς θρίαμβος! Τίς ἤκουσέ ποτε νικητῆν
ἐπανακάμπτοντα εἰς τοὺς κόλπους τῶν συμπολιτῶν
του καὶ διατάζοντα νὰ ἀποβῇ εἰς τὴν ξηράν; Τίς
ἤκουσέ ποτε πολιτευόμενον, ἐπανερχόμενον πρὸς
τοὺς ἐκλογεῖς του, καὶ ἀξιοῦντα ἵνα ἡ ἐξουσία δω-
σῇ αὐτῷ συνδρομὴν, ἵνα ἡ ἐξουσία προφυλάξῃ αὐ-
τὸν πάσης κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεως τῶν φίλων του;
Ἰδοὺ ἐκ τίνων ἀνθρώπων συνέκειτο ἡ ἐσχάτως τὴν
Κυβέρνησιν τοῦ Ἐθνους ὑποστηρίξουσα ἀντιπροσω-
πεία. Ἐξ ἀνδρῶν δηλ. οἵτινες, ἐπανακάμπτοντες
εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν συμπολιτῶν των, δὲν
ἔχουσι πεποιθῆσιν εἰς τὴν ἀγάπην αὐτῶν, ἀλλ' ἀ-
ξιοῦσιν ἵνα ἡ ἐξουσία προστατεύσῃ καὶ ὑπερασπίσῃ
αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἐναντίον των ἐπιδρομῆς. Τοι-
οῦτοι οἷτες, τολμῶσιν ἐπειτα νὰ νομοθετήσωσιν ὡς

ἀντιπρόσωποι δῆθεν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους θεωροῦ-
σιν ὅτι εἶναι ἐχθροὶ αὐτῶν, ὡς ἀντιπρόσωποι ἐκεί-
νων πρὸς τοὺς ὁποίους καμμίαν ἐμπιστοσύνην μὴ
ἔχοντες, ἐρχονται νὰ ἐνδιατριψῶσι μεταξὺ αὐτῶν,
οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἀγάπης αὐτῶν ἐρειδόμενοι, ἀλλ' ἐπὶ
τῆς ἰσχύος τῆς ἐξουσίας. Ὅποια ἀντίθεσις αἰσθη-
μάτων! Ὅποια ἄσρογος ἀντιπροσωπεία. Ἐπραξας,
ὦ βουλευτά, τὸ καθήκόν σου σύμφωνα πρὸς τὴν
συνειδήσιν σου, σύμφωνα πρὸς τὸν ὄρκον σου, σύμ-
φωνα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐκλογέων σου; Δια-
τί λοιπὸν φοβεῖσαι, διατί τρέμεις καὶ δὲν παρουσι-
άζεσαι μετὰ θάρρους ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα ἀσπασθῆς
αὐτὸν καὶ σφίγγῃς τὴν δεξιάν του, ἵνα δώσῃς λό-
γον τῶν πράξεων σου, ἀλλὰ περιδεῆς καὶ συνε-
σαλμένος προσέρχου, καὶ ὑπὸ τῆν προστασίαν τῆς
ἐξουσίας θέλεις νὰ παρουσιασθῆς εἰς τὰ ὄμματά
του; Ὁ φόβος σου οὗτος βεβαίως δὲν προέρχεται
ἐξ ἄλλου τινός, παρά ἐκ μόνης τῆς συναισθήσεως
τοῦ ὅτι ἐπολιτεύθης ἐκνόμως, ἐκ μόνης τῆς πεποι-
θήσεως τοῦ ὅτι ἐπιώρρησας, ἐκ μόνης τῆς ἰδέας τοῦ
ὅτι ἠπάτησας τοὺς ἐκλογεῖς σου, κατὰ συνέπειαν
δὲ καὶ ἐκ μόνης τῆς βεβαιότητος τοῦ ὅτι μέλλεις
βῶς ὄν αἰσθάνεσαι, τούτο καὶ μόνον δὲν ἀρκεῖ νὰ
πέισῃ τοὺς πάντας ὅτι εἶσαι ἐνοχος; Ἄλλ' ὁ ἐνο-
χος ἄρα γε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἀποπλύνει τὸ
ἐγκλημα καὶ ἐξιλεώνει τοὺς ἐντολεῖς αὐτοῦ; Διὰ
τοῦ τρόμου δηλ. καὶ τῆς ἀπειλῆς; Ἡ μήτοι πολ-
λαπλασιάζει τὸ ἐναντίον του μῖσος καὶ κορυφώνει
τὴν ἐναντίον του ἀγανακτῆσιν; Δεδόσθω ὅτι ἡ
ἐξουσία σὲ προστατεύει σήμερον, αὔριον, ἕνα μῆνα,
ἐν ἔτος, δέκα ἔτη. Δύναται αὐτὴ ἐν παντὶ καὶ πάν-
τοτε νὰ σὲ φρουρῇ; Τί ἄρα γε θέλεις πράξῃ αὐ-
ριον, ὅταν σοὶ ἀφαιρεθῇ ἡ ξένη προστασία, ὅταν,
μεταβληθέντων τῶν πραγμάτων, μείνης γυμνὸς καὶ
ἐστερημένος πάσης ὑπερασπίσεως; Τότε δὲν θέλει
ἄρα γε ἐκραγῇ ἐναντίον σου ἡ δυσμένεια τῶν συμ-
πολιτῶν σου καὶ δὲν θέλει σοὶ ἀποδοθῇ μετὰ τοκοῦ
τὸ ὡς μικρὸν ἤδη θεωρούμενον ὄφλημα; Ἰδοὺ ὅτι
καὶ οὕτω σφάλλεις, φρονῶν ὅτι εἶσαι πανίσχυρος,
ἐνῷ πράγματι εἶσαι ἀξιοδάκρυτος.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀπαλλω-
τριώσαντες ἑαυτοὺς διὰ τῶν ἀσυνειθῶν καὶ τῶν ἰ-
δίων ἀνομιμῶν τῆς ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν
των θέλουσιν ἵνα ἡ ξένη δύναμις περιστοιχῇ αὐτοὺς
καὶ τοὺς ὑπερασπίσῃ, καταφρονῶσαι δὲ τῆς ἀγάπης
καὶ ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν των. Πρὸς δὲ τοὺς
κυρίους, τοὺς γράψαντας εἰς Ἀθήνας ὅτι ἡ πό-
λις ἡμῶν, ἐπαναστατήσασα κατὰ τῶν καθεστώτων,
προέβη εἰς δηλώσεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ
δή καὶ ὅτι, τῶν Χίων προεξάρχοντων,
κατέκαυσαν τὰς εἰκόνας τοῦ Βούλ-
γαρη καὶ τοῦ Γρίβα, συνεπεία δὲ τούτων
τῶν φευδῶν παραστάσεων φαίνεται ὅτι ἀπεστάλη
ἐνταῦθα ἡ ἐκτακτος στρατιωτικὴ δύναμις, πρὸς τοὺς
κυρίους τούτους λέγομεν, ὅτι ἡ δὲν γνωρίζουσι διό-
λου τὴν πόλιν ἡμῶν, ἢ γνωρίζουσι μὲν αὐτὴν κα-
λῶς, αὐτοὶ δὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φαντασίας πλάττουσι
τὰ τοιαῦτα καὶ μεταβιβάζουσι αὐτὰ καὶ εἰς τοὺς
ἐν Ἀθήναις, προκαλοῦντες τρόπον τινὰ ρήξεις καὶ
ταραχὰς ἐν τῷ τόπῳ, τὰ ἀνύπαρκτα ὡς ὑπαρκτὰ

παριστάνοντες. Naί, πρὸς τοὺς κυρίους τούτους ἔ-
χομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰπῶμεν σήμερον δημοσίᾳ ὅτι,
καίτοι ἀνήκοντες εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύ-
σεως, καίτοι ἀποδοκιμάζοντες μετὰ δικαίας ἀγανα-
κτῆσεως τὰς κατὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐλευ-
θεριῶν μας τολμηθεῖσας ἐπιβουλάς παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως, εἴμεθα ὁμως καὶ αὐτῶν συντηρητικώ-
τεροι, καὶ τῶν κυβερνῶντων ἡμᾶς μᾶλλον φιλόνο-
μοι καὶ φιλοπάτριδες. Ἀνήκομεν δὲ εἰς τάξεις πο-
λιτικῶν, οὐχὶ τὴν ἀνατροπὴν ἀλλὰ τὴν ἐμπέδωσιν
τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς ἐννομίας ἐκ τῆς
ὑπερορίας ἐπιζητούντων. Ἐχομεν τὸ θάρρος νὰ
βεβαιώσωμεν αὐτοὺς ὅτι δὲν ἔχουσι νὰ φοβῶνται
παντάπασι παρ' ἀνδρῶν, οἵτινες πρὸ πολλοῦ ἐγ-
καταστημένοι ὄντες ἐνταῦθα, οἱ μὲν πολλοὶ οἱ δὲ
ὀλίγοι περιουσίαν κέκτηνται, ἐπομένως δὲ, ὅτι μό-
νοι οἱ τυχοδιώκται καὶ οἱ ἀνέστιοι,
καὶ οἱ μὴ ἔχοντες δεῦτερον ἐνδυμα νὰ
μεταλλάξωσιν, ἐκεῖνοι εἶναι οἱ τὴν τάξιν
ἀπειλοῦντες καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀναρχίας ἀναμένοντες νὰ
ὠφεληθῶσιν. Δὲν μένει δὲ ἡμῖν οὔτε θέσις ἀπο-
στατῶν κατὰ τῶν καθεστώτων, οὔτε
ταυτὴν καὶ τὸ ὄνομα προκαυῶ, ἐκρημαῖο καὶ ὡς
ἴδιον φέρεῖ γνώρισμα ὁ κ. Βούλγαρης μετὰ τῶν ὀ-
παδῶν του. Πόθεν λοιπὸν τοῖς ἐγεννήθη ὁ τοιοῦτος
φόβος καὶ ἡ τηλικαύτη σπουδῇ, ἵνα μετακαλέσω-
νται ἐνταῦθα ἐκτακτον στρατιωτικὴν δύναμιν; Ὑ-
πῆρξαν ἡμέραι, ἐν αἷς ἡ ἀναρχία καὶ ἡ στάσις ἐλυ-
μαίνοντο τὸ Κράτος, καὶ ὁμως ὁ κ. Βούλγαρης,
δικτάτωρ ὡν τότε, ὑπεριδὼν ἡμᾶς, ἀφῆκε νὰ φυ-
λάττωμεν αὐτοὶ ἑαυτοὺς, καὶ τὸ καθήκον τοῦτο λί-
αν ἀξιεπαίνως ἐξεπληρώσαμεν. Ἡδὲ δὲ τί τάχα
φοβῆεις ἐπεμψε φρουρὰν νὰ φρουρῇ ἡμᾶς; Ἡ Ἐρ-
μούπολις, καὶ γινώσκει τούτο μάλιστα πάντων ὁ
κ. Βούλγαρης, ἢ Ἐρμούπολις ἀν' ἡγέρθη εἰς ἐπα-
νάστασιν κατὰ τὸ 1862 δὲν ἡγέρθη οἰκοθεν, ἀλλὰ
ἐξηνάγκασαν αὐτὴν νὰ ἐγερθῇ ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶχον
ταχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα φρουρῶσιν αὐ-
τὴν. Τί λοιπὸν φοβεῖται ὅτι θέλουσι πράξῃ πολίται
προσφάτους ἐτι διασώζοντες τὰς λυπηρὰς ἐντυπώ-
σεις, καὶ τὰς ἀκαταλόγιστους ζημίας, ἀς προῦξένῃ-
σεν εἰς τὸν τόπον ἡ ἐξέγερσις ἐκείνη; Ἀδικεῖ λοι-
πὸν τὴν Ἐρμούπολιν πρῶτον μὲν ὁ τὴν δύναμιν
ταύτην μετακαλεσάμενος ἐνταῦθα, ἐπειτα δὲ καὶ ἡ
Κυβέρνησις, ἢ ἐνδοῦσα εἰς τὰς περιτρόμους καὶ δει-
κτικὰς αὐτοῦ προκλήσεις. Δὲν ἀδικεῖ δὲ μόνον αὐ-
τὴν ἀλλὰ καὶ τὴν προσβάλλουσι διότι χαρακτηρί-
ζουσι αὐτὴν ὡς ἐστὶν στασιαστῶν, ἐστὶν ἀνθρώ-
πων ἀγρίων καὶ ἀπολιτεῦτων, ὡς ἐστὶν ἀνδρῶν
παντάπασι ἀτιθάσων. Πρὸς τὴν προσβολὴν δὲ ἦν
προσάπτουσι αὐτῇ ἐγένοντο καὶ αἴτιοι σπουδαίας
βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. α.) Διότι οἱ
ἐξ Εὐρώπης μεθ' ἡμῶν συναλλασσόμενοι, μανθά-
νοντες ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν προέβη εἰς στασιαστικὰ
κινήματα, παύουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν ἀγορὰν
ἡμῶν πᾶσαν πίστωσιν. β.) Διότι οἱ ἐνταῦθα ἐμ-
ποροὶ καὶ βιομήχανοι δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι,
καθόσον παύει πᾶσα πρὸς ἀλλήλους πίστις, ἄτε δὲ
τῶν πολλῶν ὑπόπτεινόντων μὴ συμβῶσι ταραχαὶ καὶ
ἀπολέσωσι τὰ χρήματά των, τινῶν δὲ καὶ διαπεμ-

πόντων αὐτὰ εἰς Εὐρώπην. γ') Διότι ἡ Ἐργατικὴ τάξις, μὴ εὐρίσκουσα ἐργασίαν, μένει ἄεργος καὶ ἐπαυξάνει τὴν δυσφορίαν τοῦ τόπου, ἀπειλεῖ δὲ πράγματι τότε καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦ καὶ δ')

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ μάθῃ ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ ἡ ἐνεστῶσα καὶ πᾶσα ἄλλη Κυβέρνησις, ὅτι στάσεις καὶ ταραχαὶ δὲν δύνανται νὰ συμβῶσιν ἐν μιᾷ πόλει ἐν ἡ ἅπαντες ἀπὸ τοῦ κ. Βασιλιάδῃ μέχρι αὐτοῦ τοῦ λεμβούχου ἔχομεν πολλὰ μὲν ἕκαστοι ν' ἀπολέσωμεν, οὐδὲν δὲ νὰ ὠφελῆθωμεν. Εἶναι προσέτι ἀνάγκη νὰ μάθῃ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι τὴν δυσμένειαν τοῦ τόπου ἡμῶν ἐξεγείρει μὲν ἐναντίον τῆς καὶ πᾶσα ἔκθεσις καὶ ἀντισυνταγματικὴ πρᾶξις αὐτῆς, ἐπιρρώνουσι δ' αὐτὴν ἐτι μᾶλλον ἡ ἀκρίσια καὶ ὁ σκανδαλώδης φασματισμὸς τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτὴν, ὅταν οὗτοι φέρονται μὲν ὅπως προσηχέθησαν ἄχρι τοῦδε πρὸς τοὺς Δημάρχους τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ ἰδίως πρὸς τὸν Δήμαρχον Μυκόνου καὶ τὸν τῆς Ἐρμουπόλεως, προκαλοῦσι δὲ τοὺς πολίτας, ὡς ἀκούομεν, δι' ἀπειλῶν, ὡς ἀγοραῖοί τινες, νὰ προβῶσιν εἰς δηλώσεις ἐὰν ἔχωσι δύο κεφάλαια. Ἀφοῦ δὲ τὸ πρῶτον αὕτη ἡ Κυβέρνησις πράξασα, ἐπραξεν αὐτὸ κατ' ἀνάγκην ἢ καὶ ἐκ προαιρέσεως, διὰ τὴν πρὸς τὸ παρανομεῖν ἔμφυτον αὐτῇ τάσιν, ἃς θεραπεύσῃ κἂν τὸ δεύτερον, συνετοῦς καὶ ἀμερολήπτους διοικητὰς πέμπουσα νὰ διοικήσωσι πολίτας, εὐγενῶς ἀνατεθραμμένους, διακρινομένους πάντοτε διὰ τὸ φιλόνομον καὶ φιλήσυχον τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, καὶ μόνον ἐν ἀνάγκαις, ὅταν δηλονότι πιέζωνται ὑπεμέτρως, καὶ τὰς ἐλευθερίας των ὀρῶσιν ἀπεμπολουμένας, τότε καὶ μόνον δυναμένους νὰ προσφύγωσιν ὅπου ἡ ἄμεσος ἔγκειται ἀσφάλεια οὐκ ἐπὶ ἀναστασίας καὶ ἁπλοῦν μέσων, ὅσα ὁ Συνταγματικὸς Νόμος (ἂν διέπῃ ἡμᾶς ἐτι τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα) ἐπέτρεψεν εἰς πολίτας ἐλευθέρους μὲν γεννηθέντας, αὐτόνομους δὲ βιοῦντας καὶ τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν ὑπὲρ πάντας αἰσθανομένους καὶ ἐκτιμῶντας.

Δήλωσις

τῶν παρισταμένων ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. κ. Ἄλ. Κουμουνοῦρου, Θρ. Α. Ζαῖμη καὶ Ἐπαμ. Δεληγεώργη.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνώσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων πρὸς κοινὴν σύμπραξιν ἐπεβλήθη εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν κοινῶν κινδύων καὶ ἐκτάκτων ἐθνικῶν συμφορῶν, τὰς ὁποίας ὑφίσταμεθα, καὶ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν ὑβριζομένην πατρίδα, ὅπερ ὑπεχρέου νὰ συνεργασθῶσι πρὸς καταστολὴν αὐτῶν καὶ ματαίωσιν. Διὰ τοῦτο τὴν ἐνωσιν αὐτῶν ὑπεχρέωσαν εὐθύς ἄμέσως τὰ τελευταῖα γεγονότα, δι' ὧν ἀπροκάλυπτοι πλέον προσέβλεπον εἰς τὸ μέσον οἱ ἀνεκράθεν σκοποὶ τῶν κυβερνήτων, καὶ ἄπερ χαρακτηρίζει ἀκατάσχετος τάσις πρὸς τὴν ἀνομίαν καὶ καταφρόνησιν τοῦ τόπου καὶ συστηματικῶς ὀργανισμένη ἐνέργεια πρὸς ματαίωσιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν κειμένων ἐλευθέρων θεσμῶν, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν τύπων αὐτῶν, μετὰ θρασύτητος ἅμα καὶ ἀνυποκρίτου χλευσμοῦ καὶ εἰρωνείας. Ὅθεν ἡ ἐνωσις ἐπῆλθε χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα εἴτε ἐξ ἰδιαιτέρων πολιτικῶν συμφερόντων καὶ τῆς προσωπικῆς φιλοτιμίας τῶν πολιτευομένων, εἴτε ἐκ διαφωνίας ὡς πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα καὶ ἤδη καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μέτρα πρὸς λύτρωσιν τοῦ τόπου ἀπὸ τῶν ἐνσκηψάντων δεινῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ὑβριζομένης ἐθνικῆς ὑπολήψεως καὶ φιλοτιμίας καὶ πρὸς ἐδραίωσιν πολιτικῆς καταστάσεως συμφώνου πρὸς τοὺς κειμένους συνταγματικούς θεσμούς καὶ τοὺς προοδευτικούς σκοποὺς τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου. Ἡ ἐνωσις αὕτη ἐπρεπεν ἀναποφεύκτως νὰ ὑπάρξῃ εὐρυτάτη διὰ τε τὴν εὐρύτητα τοῦ σκοποῦ, ὅστις ἀπαιτεῖ σταθερὰν καὶ παρατεταμένην τῶν κομμάτων σύμπραξιν καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὧν οἱ πρωτεύοντες ἤθελον πρᾶξις δεινῶν πρὸς τὴν πατρίδα τῶν ἀδικῶν, ἐὰν εἴς

ἐπιτοπίους ἐρίδας ἔθετον ὑπεράνω τῆς ἀνάγκης τῶν σημερινῶν περιστάσεων, ἦτοι τὸ προσωπικὸν συμφέρον ὑπεράνω τοῦ κοινου καὶ ἐθνικοῦ ἐνῶ, ὅσοι προθυμότεροι ὑπάρξωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ ὁμοφροσύνης, τόσῳ εὐρύτερον στάδιον θέλουσι παρασκευάσει τῆς αὐτῶν φιλοτιμίας, τὴν κοινὴν ἀναγνώρισιν, ὅτι πολιτεύονται ἐν φιλοπατρῖα καὶ εἶναι ἀξιοὶ τῆς ὑπεροχῆς, ἣν ἐχορήγησεν αὐτοῖς ὁ τόπος.

Ἡ καθ' ὅλα ταῦτα εὐρύτης τῆς ἐνώσεως σκοπεῖ οὐ μόνον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τῶν νόμων ἰσχύος, τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀπόσκοπον λειτουργίαν τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κράτους, καὶ τὴν δραστηρίαν ἀνάπτυξιν τοῦ σκοποῦ τῶν κειμένων ἐλευθέρων θεσμῶν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἀλλὰ καὶ ν' ἀσφαλίσῃ μὲν τὸν τόπον δι' ἐπαρκῶν μέτρων κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν αὐτῶν ἢ παραπλησίων συμφορῶν, νὰ ἐνισχύσῃ δὲ τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐθνικῆς προόδου.

Τὸ ἔργον τῆς κοινῆς συμπράξεως εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις βᾶσιν ἔχει τὴν φιλοπατρίαν, ἥτις πάντοτε διέκρινε πᾶσας τὰς τάξεις τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἀκαταμάχητος αὐτῆς δυναμὶς θέλει διαλύσει, ἀνευ σάλου καὶ ἐκτάκτων μέτρων, τὰ σχέδια τῆς αὐθάδους συμμορίας, ἣν ἐθράσυνεν ἡ πλάνη, ὅτι τὸ ἔθνος φερεῖται φιλοτιμίας καὶ παντὸς αἰσθήματος ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ τιμῆς.

Ὅπως μὴ ταρασσῶνται οἱ συμπολίται μας διὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Σύντάγματος, καταχωροῦμεν τὰ ἐξῆς, ἐξηγημένα ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἅτινα μεταφερομεν ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Αἱ συμβουλαὶ καὶ αἱ ὑποσχέσεις.

Ἐν στιγμαῖς κατὰ τὰς ὁποίας παρανομοῦντες ὑπουργοὶ ἀγωνίζονται νὰ κλονήσωσι τὴν μετὰ τὸν ἔθνος καὶ βασιλέως ἐμπιστοσύνην, ἡ «Πανόπη» ἐκ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἐρανίζομένη θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ἀναδημοσιεύσῃ ἐν μέρος τῆς ζωῆς καὶ συγκινηκωτάτης περιγραφῆς τῆς ἐν Κοπεγχάγῃ προσφορᾶς καὶ ἀποδοχῆς τοῦ ἐλληνικοῦ στέμματος πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον.

Ἰδοὺ τὸ ἀναδημοσιευόμενον μέρος τῆς περιγραφῆς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας Φρειδερίκος κρατῶν τὴν δεξιὰν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου καὶ ἀσκαρδαμυκί, ἀλλὰ μὲ ὀφθαλμοὺς ὄγρους, προσέλεπον αὐτόν.

Ἄϊσως εἶπε, δὲν εἶναι πρέπον νὰ ὁμιλῇ τις περὶ ἑαυτοῦ ἐνώπιόν σου τὸ παράδειγμα τῆς Δανίας καὶ νὰ ἀκολουθήσῃς τὸ σύστημά μου. Στήριξον τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν ἰσχύιν σου ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ, μάθε δε, ὅτι ταύτην ἀδύνατον ν' ἀποκτήσῃς ἄλλως, ἢ διὰ τῆς πίστεώς σου εἰς τὸ σύνταγμα καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου. Ἡ παράβασίς τοῦ ὅρκου καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν οὐδέποτε καὶ οὐδένα ὠφέλησεν ἢ δύναται νὰ ὠφελήσῃ, ὅσοι ἰσχυροὶ ἂν ᾖναι.

Ὁ δὲ ναύαρχος Κανάρης ἀπήγγειλε, πρὸς τὸν Γεώργιον ἀπευθυνόμενος καὶ μετὰ τὸν τυπικὸν χαιρετισμὸν, τὸ ἐπόμενον λόγον.

Μεγαλειότατε!

Ἄβουλογῶ τὸν Θεόν, διότι κατὰ τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν μου, ἡ ξίσις νὰ μοὶ ἐπιφύλαξῃ τὴν εὐτυχίαν, ὅπως χαιρετίσω τὴν μεγαλειότητά σου ὡς βασιλέα καὶ ὑποβάλα αὐτῷ, μετὰ τῶν ἐντίμων συναδέλφων μου, τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄντιπρόσωποι συμπάσης τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, θεωροῦμεν τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὡς τὴν ὠραιοτέρην τῆς ζωῆς μας, διότι ἐρχόμεθα νὰ καταθέσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην λαοῦ, ὃν καθιστῶσιν ἄξιον τῆς συμπαιδείας τῆς Γ. Μ. ἡ ἱστορία του καὶ τὰ παθήματά του.

Ἡ Ἑλλάς, ἐκλέγουσα βασιλέα αὐτῆς τὴν Γ. Μ. ἀνέθηκεν εἰς χεῖρας τοῦ ἡγεμόνος τῆς ἅπαν τὸ μέλλον καὶ πάσας τὰς ἐλπίδας τῆς, πεποιθυῖα, ὅτι κατανοῶν τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ὑψίστα καθήκοντα, θέλει ἀφροσυνῆ εἰς τὴν εὐμερίαν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἐπ' ἐμοί, Μεγαλειότατε, ἀρκετὰ ἔζησα, ὅπως, ἰδὼν τὴν ἡμέραν αὐτὴν, δυνήθω νὰ εἶπω τοὺς λόγους τοῦ Σμεῶνος: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα».

Ὁ Γεώργιος δὲ ἀνέγνω τότε διὰ φωνῆς στερεᾶς τὸ ἐπόμενον ἀντιφωνημ.

Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πεπληρωμένη χαρᾶς, δεχομένου σήμερον τοὺς πρώτους χαιρετισμοὺς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ βαθέως συγκινοῦμαι ἀκούων τοὺς χαιρετισμοὺς τούτους ἀπὸ τοῦ στόματος ἀνδρῶν, οὓ τὸ ἐνδοξὸν ὄνομα ἀχωρίστως μένει ἠνωμένον μετὰ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Κατανοῶ ἀπὸ τοῦδε πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνατεθείσης μοι ἐντολῆς ὑποχνοῦμαι ν' ἀπερώσω αὐτὴ τὰς καλλίστας δυνάμεις τῆς ζωῆς μου. Πέποιθα δὲ ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας

καὶ ἀμεταπτώτου συνδρομῆς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ κοινὸς σκοπὸς ἡμῶν, ἦτοι ἡ εὐτυχία τῆς Ἑλλάδος. Ἐγεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν χώρα, ἐν ἣ ἡ νόμιμος τάξις βαδίζει ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἀληθοῦς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, καὶ ἥτις προσέβη οὕτως εἰς ἀνάπτυξιν παραγωγῶν καὶ ἐπωφελῆ, θέλω φέροι εἰς τὴν νέαν πατρίδα μου δίδαγμα, ὅπερ οὐδέποτε λησμονήσω καὶ ὅπερ θέλω χαράζει ἐν τῇ καρδίᾳ μου δι' ἀνεξάλειπτων χαρακτῆρων, τὸ ῥῆμα τοῦτο τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας: IESUS MOY ESTIN Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ».

Συνεδρίασις τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως 365 τῆς 16ης Νοεμβρίου 1864.

Ὅρα 9η. — Ἄπαντα τὰ θεωρεῖα γέμυσσι πλήθους ἀκρατῶν ὡς καὶ τὸ τῶν διπλωματῶν καὶ τῶν κυριῶν, πληρουσῶν ἐτι καὶ τὰ ὑψηλότερα θρανία τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τῆς συνελεύσεως.

Ὅρα 11. — Εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἐκτῆς Συνόδου, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐκτῆς Συνόδου.

Ὅρα 12 παρὰ 21. — Δύο εὐταξίαι, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκφωνοῦσιν ἀὸ βασιλεὺς ἔρχεται.»

Πάραυτα ἅπαντα ἡ Συνέλευσις ὡς καὶ το παμπληθὲς ἀκρατήριον ἐγείρονται ἀσκεπεῖς. Ὁ βασιλεὺς εἰσερχεται εἰς τὴν αἴθουσαν, ὑποδέχονται δὲ αὐτὸν διὰ ζωροτάτων ζητωκραυγῶν καὶ ἀνευφημιῶν.

Ὁ βασιλεὺς φέρον στολὴν πεζικοῦ ἀναβαίνει εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένον θρόνον, ἔχων πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς, εἰς τὰ δεξιὰ δὲ τὸν μητροπολίτην καὶ τοὺς ὑπουργοὺς νεύει ἀμέσως εἰς τοὺς πληρεξουσίου νὰ καθήσωσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ἀστεινόμενος πρὸς τὴν Α. Μ.) Βασιλεῦ! ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ὀρκωμοσία τῆς Γ. Μ. ἐπὶ τοῦ Σύντάγματος.

Ὁ κ. Λογιωτατίδης γραμματεὺς τῆς συνελεύσεως ἀναγινώσκει τὸ 43 ἄρθρον τοῦ συντάγματος, τὸ περιλαμβάνον τὸν ὅρκον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Σ. Μητροπολίτης, ἀναστάντων πάντων ἐκφωνεῖ τὰς καταλλήλους εὐχάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. (Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων). Ὁρμίζόμενος ἐπὶ τοῦ συντάγματος, κύριοι πληρεξούσιοι, πιστεύω, ὅτι ἡ ἀκριθὴς καὶ πιστὴ ἐμνημόνη αὐτοῦ τε καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους εἶναι ὑποχρεώσεις τῶν τε ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων.

Ὅρα 12 παρὰ 22. — Θεὸς δέ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Ἐξαγγελίου ὀρκίζεται τὸν ἐπὶ τοῦ συντάγματος ὅρκον ὡς ἐξῆς:

Ἐπιτρέπω τῆς ἐνωσῆς τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους.»

(Ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις καὶ ἀνευφημίαι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ συντάγματος πανταχόθεν).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Βασιλεῦ! ἡ ἐπὶ τοῦ συντάγματος ὀρκωμοσία τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος ἐπισφραγίζει ἐπισήμως καὶ δίδει πέρασ ὀριστικὸν εἰς τὰς συντακτικὰς τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐργασίας. Ἐπομένως κατ' ἐντολήν καὶ ἐξ ὀνόματός τῆς κηρύττω διαλελυμένην τὴν συνέλευσιν καὶ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. (Ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις).

Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης, ὁ βασιλεὺς, ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῆς ὑπογράφουσι τὸ διπλοῦν πρωτόκολλον τῆς ὀρκωμοσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. (Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων). Ἀποχωρίζομενος τῆς συνελεύσεως ἀποχαιρετῶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους.

Ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις ἐγείρονται, ἐμ μέσῳ τῶν ὁποίων ὁ βασιλεὺς ἐξέρχεται συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συνελεύσεως.

Διαλύεται ἡ τελευταία αὕτη συνεδρίασις ἐνταυτῷ δὲ καὶ ἡ συνέλευσις.

Ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 1/13 Ἰουλίου συνθήκης μεταξὺ τῆς Δανίας καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας, Ρωσίας καὶ Γαλλίας.

Ἄρθρ. 1 Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Χριστιανοῦ τῆς Δανίας, ἐνεργούντος ὡς ἐπιτρόπου τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ Πρίγκιπος Χριστιανοῦ Γουλιέλμου Φερδινάνδου Ἀδόλφου Γεωργίου, ἀποδέχεται διὰ τὸν Πρίγκιπα τοῦτον ἀνήλικον ἐτι τὴν διαδοχικὴν Κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, προσερχθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Πρίγκιψ Γουλιέλμος τῆς Δανίας θέλει φέροι τὸ ὄνομα Γεώργιος Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Πρίγκιπος Γουλιέλμου τῆς Δανίας καὶ τὴν ἐγγύθειαν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀποτελεῖ Κράτος μοναρχικὸν ἀνεξάρτητον ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἀπόσπασμα τῆς προκήρυξης τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀναβαίνοντος τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος μὲνὶ ὁκτωβρίου 1863.

αὐτὸ μόνον θέλω σεβασθῆ καὶ τηρῆσαι εὐσυνειδήτως τοὺς νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, τῶν ἀκρογωνιαίων λίθων τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῆ καὶ θέλω ἀσκῆθῃ, ὥπως ἀγαπῶ τοὺς θεσμούς ὑμῶν, τὰ ἦθη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὅτι ὑμεῖς λατρεύετε ὡς ἦδη ἀγαπῶ ὑμᾶς αὐτούς.

«... Ὁ Παντοδύναμος ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀναδεικνύμενος χειραγωγῆσει με ἐν ταῖς προσπάθειαις μου εἴθε δὲ μὴδέποτε ἐπιτρέψῃ ὥπως λησμονήσω τὰς παινήτους ὑποσχέσεις, ἃς σήμερον ἔδωκα ὑμῖν.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἦτο ἀνάγκη καὶ ἡ Σύρος νὰ μὴ ἀπολειφθῆ τῆς καθ' ἑαυτὴν Κράτος παιζομένης ἤδη κωμωδίας, καὶ νὰ πιστωθῆ καὶ ἐντεῦθεν τὸ «Γιάννης κερά, Γιάννης πνευ» Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦ τόπου τὸ φρόνημα ἐξεδηλώθη ἤδη ὑπὸ τῆς ὑγεινοῦς μερίδος τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς πλειονότητος πᾶν ἐν ἡμῖν νομομαθῶν, ὃ ἐν πᾶσιν ἀξιόλογος καὶ λίαν ἐπιτιμώμενος Νομάρχης μας, μὴ δυνηθεὶς καὶ οὗτος νὰ προσενέγκῃ τῇ πατριᾷ ταύτῃ πρόσφορόν τι πρᾶγμα ἐκ Σύρου, ἠὲ ἀνθὸς ἐξ ἀκράτου λειμῶνος δρεφθὲν, δι' οὗ νὰ περικουμηθῆ ὁ καλλιπλοκος στέφανος, ὃν ἐπὶ τῆς σεμνῆς κορυφῆς αὐτῆς περιέθετο ἡ συνταγματικὴ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βούλγαρη, εὔρημα ἐποίησατο τὰ ὑπὸ τῆς κακοήθους σπείρας τῶν κατασκόπων τῆς ἐξουσίας, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, Ἀθήνας διαβίβασθεντα, ὅτι δὴθεν αἱ Χίοι κατέκλυσαν ἐν ἐπισήμῳ διαδηλώσει τὰς εἰκόνας τοῦ Γρίβα καὶ Βουλγάρως, καὶ μετὰ τρόπον Ἰσουλτικῷ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐφημερίδων δημοσιεύθεντα. Διὸ ἐνθεν μὲν προκαλεῖ ἐπίσημα ἔγγραφα παρὰ τοῦ κ. Δημάργου Ἐρμούπολεως, ὡς δὴθεν ἀγνοῶν ἄν πρᾶγματι ἦν ἀληθὲς ἢ ψευδὴς ἢ τοιαύτη διάδοσις, δι' ἧν ἂν βεβαιώσῃ οὗτος τὸ ἀνυπόστατον τῆς εἰδήσεως, ἐνθεν δὲ ἠθέλησε διὰ τούτων νὰ παραστήσῃ ὅτι τάχα ἢ τοιαύτη διάδοσις, ἐὰν μὴ διαψευσθῆ, δύναται νὰ ἔχῃ σπουδαίας διὰ τὸν τόπον συνεπείας, ἂν χολωθῶσι καθ' ἡμῶν αἱ δύο οὗτοι Κυβερνήται, τοῦτο δὲ ὥπως πρὸςωσιν οἱ οὕτω συκοφαντούμενοι Χίοι εἰς τὴν διάψευσιν τῆς εἰδήσεως, καὶ συνάμα παρεκκλίνωσιν ἐν τῇ διαψεύσει καὶ τὸ ἄπειρον σέβας, ὅπερ ἐκτρέφουσιν οἱ «πογάρφοντες πρὸς τὴν ῥομιμοστάτην καὶ συνταγματικὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Βούλγαρη. Αὕτη δὲ ἀνατοπιώσαα τοῦτο διὰ τῶν μισθίων ὀργάνων τῶν νὰ καταδείξῃ παντοχῶς, ὅτι ἢ τοὺς Νόμους ἐμπαιξάσα καὶ τὸ Σύνταγμα παραβιάσαα Κυβέρνησις τῶν μετασχηματιστῶν, οὐ μόνον δὲν ἀποδοκιμάζεται ἐν Ἐρμούπολει ἀλλὰ καὶ ὑπερπαίνεται, ἐπομένως δὲ καὶ ὅτι προβαίνουσα εἰς τὴν παντελῆ κατάλυσιν τοῦ πολιτεύματος δεόν νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι οὐδεὶς θέλει διὰ τοῦτο γογγύσῃ. Ἄλλ' ἡμεῖς ἐρωτῶμεν τοὺς χαλιεῖς τῶν τοιούτων διαδόσεων καὶ τοὺς ἐπινοήσαντας τὴν σύνταξιν τῆς τοιαύτης ἀναφορᾶς, πρὸς τίνα σκοπὸν διὰ ταῦτα γίνονται; Ἐὰν, ὥπως διαδίδουσιν οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως φρονούντες, ἢ Κυβέρνησις ἦναι ἐδραστηρὰ, εἰς τί θὰ χρησιμεύσωσιν αἱ τοιαύται ἀναφοραὶ, τῆς ἑδρας τῶν Κυβερνῶντων ἐφαπτόμεναι; Ἐὰν δὲ πάλιν αὕτη ἐπὶ ὀλισηροῦ ἴσταται ἐδάφους, εἰς τί ἄλλο δύναται νὰ ὠφελησῶσιν αὐτῇ χαρτία ὑπ' αὐτῶν τῶν Κυβερνῶντων προκαλούμενα, παρὰ ὥπως καταστήσωσιν αὐτὸ ὀλισθηρότερον; Καὶ τίς πολιτὴς τῶν ἐν ἡμῖν εἶναι ἐκεῖνος ὅστις, ἀκούων παρὰ τῶν περιεργόντων τὰ χαρτῖα ταῦτα, ἀδὺν ἂν μὴ ὑπογράφωσιν εἰς αὐτὰ ἀπειλήται ἢ ἡσυχία τοῦ τόπου, καὶ παρὰσκηνάσῃ ἐν αὐτῷ στάσις, ὅποια ἐπὶ Δεωτσάκου, τίς πολιτὴς, λέγουμαι, ὅσον καὶ ἂν μισῇ τὴν παρανομήσαντα Κυβέρνησιν δὲν θέλει ὑπογράψῃ τὴν ἀναφορὰν ταύτην, φεῖσθαι μὴ ἢ ἀρκυαί τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ, γαῖνήν παραίτησις μεγίστης τῶν συμφερόντων του βλάβης; Εἰς τὰ μέτρα ταῦτα καταφεύγουσιν οἱ συναποθιμένοι ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους ἀπόλωσαν πᾶσαν ὑπόληψιν, ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἔχουσι πεπιθῆσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀνακαταβάσῃσι ὅτι ἐνάμιος καὶ εὐδύμως ἐπετέλεσαν καὶ ἐπιτελοῦσι τὸ ἑαυτῶν καθήκον ἀμεινμυνη κοιμῶνται καὶ οὐδαμῶς ταράττουσι τοὺς ὑπνοὺς αὐτῶν αἱ ῥηλοῖαι διαδόσεις, ὅτι δὴθεν ἔκαστος τὰς εἰκόνας τῶν. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα βεβαιούμεν τοὺς κυρίους τούτους ὅτι καὶ μεθ' ἑαυτὸν τὸν τρόπον τὸν ὅποιον ἐνεσπείραν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἐρμουπολιτῶν, ὅτι δὴθεν θὰ σωθῶσιν ἐπικειμένης στάσεως ὑπογράφοντες τοιαύτην ἀναφορὰν, ἐν τοσούτῳ ἂν ἢ ἀντιπολιτευσὶς ἐπιχειρήσῃ νὰ προβῆ εἰς σύνταξιν ἄλλης ἀναφορᾶς τὰ ἐναντία ταύτης διαβεβαιώσεως, ἥτοι ὅτι οὐδεὶς ἐν τῷ τόπῳ ἀπειλεῖ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, πάντες δ' εὐχονταί ἵνα βασιλεύσῃ ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι ἢ τάξις καὶ ἢ ἡσυχία, ἐπανεθῆ δὲ τὸ κράτος τῶν Νόμων καὶ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐκρημνὸν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἰδίᾳ δὲ ὅτι ἐγγυώνται οἱ ὑπογράφοντες περὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως, καὶ ὅτι θεωροῦσι προσβολὴν ἑαυτῶν τὴν ἐν τῇ πύλῃ ἡμῶν διαμονὴν ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ ἀποσπάματος, οὐδεὶς πιστεύομεν, θέλει ἀρνήθῃ τὴν

ὑπογραφὴν αὐτοῦ, παρεκτός ἐκεῖνων, οἵτινες διανοοῦνται νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, καὶ τοὺς ὁποίους κάλλιπτα θέλει γνωρίσῃ ὁ κ. Νομάρχης, ὅπως παύσωσι πλέον οἱ τοσούτοι πρόθυμοι κατὰσκοποὶ οἱ περιστοιχοῦντες αὐτὸν, οἵτινες τὰ μὲν παραμύθια τὰ δὲ καὶ ῥηλοῖά τινα ὡς σπουδαῖα ἀνακοινοῦντες, ψεύδη δὲ καὶ συκοφαντίας καὶ δόλους συρράπταντες κατὰ τῶν καταφρονούντων αὐτούς, προγράφας ποιοῦνται τῶν εὐεργετῶν καὶ τῶν φίλων, καὶ μεταστάσεις σεβαστῶν καὶ ἀθῶων ὑπαλλήλων ὡς ἀναγκασίας καὶ σωτηριάδεις δὴθεν διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου ὑπαγορεύουσιν αὐτῷ. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις καλὸν εἶναι νὰ ἐνεργῇ σύμφωνα πρὸς τὰς ἰδίας πεποιθήσεις νὰ μὴ δίδῃ δὲ ἀκρόασιν εἰς μύθους καὶ παρακεκινδυνευμένας εἰσηγήσεις, οἱ δὲ τὸ ἐπονεϊδίστον τοῦ ἀτακουστοῦ καὶ κατασκόπου ἔργον μετερχόμενοι, ἃς ἐνθυμῶνται ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἄκμων εἰς σφύραν μεταβληθῆσεται, ἐπομένως ὅτι, ἐὰν λησμονῶσιν ὅτι αἱ προγραφαὶ ἃς ποιοῦνται ἤδη, εἰσι προγραφαὶ Ἐρμουπολιτῶν παρ' Ἐρμουπολιτῶν γινόμεναι, ἀξιολογώτατον θὰ πρᾶξωσιν ἔργον, ἂν μισθώσωσιν ἐπίτηδες ἀνθρώπον, ὅστις καθ' ἡμέραν τρεῖς ἢ ἀναφανῆ αὐτοῖς τὰδε: «Κωνσταντίνε, Γεώργιε, Δημήτριε! Μνήσθητε, ὅτι Ἐρμουπολίται εἰστέ.»

— Ἀποκαλοῦμεν ἀνάγωγον καὶ ἀναιδῆ ψεύστην τὸν διαδόντα ἐνταῦθα ὅτι ὁ κ. Ν. Σούτσος, Βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας, διέδωκεν εἰς Ἀθήνας ὅτι συνεβήσαν ἐνταῦθα παραχαί καὶ τὰ παρόμοια. Τὴν ψευδῆ εἰδήσιν ταύτην συμφέρον εἶχον νὰ διαβιβάσωσιν εἰς Ἀθήνας ἐντεῦθεν οἱ συμβουλευσάντες τῷ Νομάρχῃ νὰ περιστοιχίσῃ ἑαυτὸν δι' ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἵνα ἐκφοδίσῃ συνάμα τὸν τόπον νὰ προβῆ εἰς σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν ἀναφορῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπίσης δὲ τὸ αὐτὸ συμφέρον εἶχον καὶ οἱ παρανομήσαντες βουλευταὶ καὶ ἰδίως ὁ κ. Κασσιμάτης νὰ ὑπάξῃ ἐνταῦθα ἱκανὴ φρουρὰ, ἥτις νὰ ἀσφαλίσῃ αὐτοὺς πάσης ἀποδοκιμασίας τῶν πολιτῶν, ὃ δὲ κ. Σούτσος μῆτε εἶχε μῆτε ἔχει κανένα τοιοῦτον φρόνον, καθὼ ἀνήκων εἰς τὴν μερίδα τῶν συνταγματικῶν καὶ ῥομιμοφρόνων, καὶ ἀπολαύων τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν του. Ἄς ἦναι ὅμως βέβαιοι οἱ ταῦτα δολίως διαδίδοντες, ὅτι ὁ τοπος δὲν καταδέχεται νὰ ἀποδοκιμάσῃ αὐτοὺς, τυπτομένους τὴν συνείδησιν διὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα τῶν, μὴδὲ ἔχει τοιαύτην ἀνατροφὴν ὥστε νὰ συρίζῃ καὶ καταγελάτῃ τοὺς σεσυριμένους καὶ καταγεγελασμένους ἤδη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως.

— Ἐπιθυμοῦντες νὰ μείνωμεν οὐδέτεροι ὡς πρὸς τὴν ἐγερθεῖσαν ἐρίδα μεταξὺ τῶν ἐντίμων μελῶν τοῦ δικηγορικοῦ Σπυλλόγου, ἐφ' ὅσον ἅπαντες οὗτοί εἰσι φίλοι, δὲν κατεχωρίζομεν οὔτε τὴν ἐν τῇ συνιδέῳ «Πατριδί» καταχωρισθεῖσαν δὴλασιν τῶν κ. κ. δικηγόνων, οὔτε τὴν ἐν τῇ «Ἐρμουπόλει» δημοσιευθεῖσαν ἀπάντησιν τῶν κ. κ. Μάτεσι καὶ Ἐλευθεριάδου (μολοντί ἐπανηλημένος παρεκλήθημεν παρὰ τῶν ἰδίων νὰ καταχωρίσωμεν ταύτην ἐν τῇ ἐφημερίδῃ μας), εὐχόμενοι ἵνα παύσῃ ἢ περὶ τούτου συζήτησις ἥτις δὲν εἶναι δικαίον μῆτε συνετὸν νὰ λάβῃ μείζονας διαστάσεις.

— Ἡ σοφὴ κεφαλὴ, ἢ ὑπαγορευσασα τοῖς πολίταις τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἀναφορᾶς, ὄφειλε νὰ προὐίδῃ ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπάγουσι τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν διαίρεσιν ἐν τῷ τόπῳ, ἅτε δὲ τῆς ἀντιπολιτευσῆς μιμηθείσης τὰς ἐμμέρους ταύτας προκλήσεις τῆς Διοικήσεως, καὶ προβάσεως καὶ ταύτης εἰς σύνταξιν ὁμοίας ἀναφορᾶς, ἢν πλείστοι ὅσοι ὑπογράφουσι προθύμως. Ἐρωτῶμεν τὴν σοφὴν διοίκησιν, δὲν θὰ καταγελασθῇ ἄρα ἢ τοιαύτη ἐπινοήσις, ἐν ἣ περιπτώσει πλείονες ἤθελον ὑπογράψῃ εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς ἀντιπολιτευσῆς; Ἄς σκεφθῇ ἤδη ὁ κ. Βούλγαρης τίνας ἀνθρώπων μᾶς διοικοῦσι καὶ ἐν πεποιθήσει ἃς ἀποφανθῆν ἂν ἀρέσκῃ αὐτῷ ἢ φρόνησις τῶν αὐτῶν.

— Μετὰ χαρὰς ἀνακοινοῦμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, ὅτι ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, διατρίψας ἐν Τήνῳ ὁκτὼ ἡμέρας, ἐπανῆλθεν ἔχων ἐπαισηθῶς βελτιωμένην τὴν ἑαυτοῦ υγίαν, ὄφελκθῃς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος, τοῦτο δὲ τὸ ταξιδίδιον θέλει ἐπαναλάβῃ κατὰ Μάϊον, χάριν τῆς υγείας αὐτοῦ καὶ ὥπως περιελθῶν ἐπισκεφθῇ τὸ ἐν Τήνῳ παίμνιον του.

— Ὁ κ. Α. Συγγρός διαμεινας ἡμέρας τινὰς ἐν τῇ ἡμετέρῃ πόλει ἐπισκέψατο τὸ ἀνδριαντοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Βιτάλη, καὶ ἐπήνεσε πολλὰ τῶν ἀξιολόγων ἔργων αὐτοῦ, προθεὶς ὅτι θέλει δώσῃ αὐτῷ παραγγελίας μετ' οὐ πολὺ πρὸς διακόμισιν τοῦ ἐν Ἀθήναις οικοδομηθέντος μεγάρου του.

— Ὁ Γεώργιος Δαμαλάς, εἰς τὸν ἠθικωτέρων νέων τῆς πόλεως μας καὶ ἐκ τῶν ἱκανωτέρων ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων, διατρίβων πρὸ πολλοῦ ἐνταῦθα ἐφαίνεται πρὸ τινος χρόνου μελαγχολήσας, ὡς ἀποφεύγων πᾶσαν μετὰ τῶν φίλων συναναστροφὴν καὶ συνιδίεξιν. Καταληφθεὶς ὑπὸ ἰδιοτρόπου φόβου, ὅτι δὴθεν ἐδηλητηριάσθη καὶ καταδιώκεται ὑπὸ τῶν μασσῶνων, καὶ διὰ τῆς φαντασίας του ἀπειλητικωτέρων ἡμέρῃ τῇ ἡμέρᾳ καθιστῶν ταύτην τὴν ἐναντίον του καταδίωξιν, αἴφνης ἐπέβαλε τέγμα ἐπ' ἑαυτὸν, αὐτοχειριασθεὶς διὰ πολυκρότου, ἀφοῦ πρᾶτον ἔγραψεν ἐκτεταμένην ἐκθεσην παριστώσαν τὰς προεξηρμένας ἀφορμὰς ὡς τὴν μόνην αἰτίαν, τὴν ὀφθεῖσαν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτοχειρίαν. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ ταύτης καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως Ἱατρῶν πεισθεῖσα, ὅτι κενεὸς νόδς παρακεκινημένου ἐγένετο αὐτῷ αἰτία θανάτου, ἐπέτρεψε νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἡ νενομισμένη ταφή, τὴν δὲ κηδείαν τοῦ αὐ-

χὸς Γεωργίου ἐτίμησεν ἀρκετὸς ἀριθμὸς φίλων καὶ συμπολιτῶν. Αὐποῦμενοι διότι εἰς κάλλιστος νέος τοιοῦτον ἀπαίσιον πέρας ἐπέθετο εἰς τὸν βίον αὐτοῦ, δεόμεθα ὥπως ὁ Κύριος συγχωρήσῃ αὐτῷ καὶ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Τὸ νόμμετρον τοῦ προέδρου τῶν ἀνόμων Κασσιμάτη, ἰχνογραφήθῃν καὶ τυπωθῆν ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τοῦ Ἀσμοδαίου πωλεῖται ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Χίλια ἀντίτυπα τοῦ φύλλου τούτου ἐπωλήθησαν ἐνταῦθα ἐν μιᾷ στιγμῇ πρὸς 50 λεπτὰ ἕκαστον. Ἔχομεν ἐντολὴν παρὰ πολλῶν συνδρομητῶν νὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἐκδότην νὰ πέμψῃ ἐνταῦθα καὶ ἄλλα ἀντίτυπα.

— Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις εἰς μέγα σχῆμα ἡ ἐφημερίς «Χρὸνος τῆς Ἑλλάδος» ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βιθυνοῦ, συμπραττόντων εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῆς τοῦ πρώην Γυμνασιάρχου κ. Ν. Γεωργιάδου καὶ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Σκαλίδου. Τὸ φύλλον τοῦτο θέλει μὲν ἐκδίδεσθαι καθ' ἑβδομάδα, θέλει δὲ φέρει ὡς ἐφόλιον καὶ καθαμερινὴν ἐφημερίδα μικρὰν, ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Ἡμερησία Νέα», προωρισμένη νὰ δημοσιεύῃ τὰς σπουδαιότερας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς εἰδήσεις, καὶ τὰς διαφορὰς ἐπισήμων πράξεων τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν σπουδαιότητα τοῦ δημοσιογραφικοῦ τούτου ὀργάνου μαρτυρεῖ ἤδη τὸ πρῶτον αὐτοῦ φύλλον, μέλλει δὲ νὰ καταστῆ περιζήτητον, ἐφ' ὅσον πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις λογίων πλὴν τῶν προδηλωθέντων θέλουσι λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. Συνιστῶντες τὴν ἐφημερίδα ταύτην τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, ὡς δημοσιογραφικὸν ὄργανον ὅλων ἀνεξάρτητον καὶ ἀμερόληπτον, πεποιθήμεν ὅτι πολλοὶ θέλουσι συνδράμῃ αὐτῷ, τῆς ἐτησίας συνδρομῆς ὁρισθείσης εἰς δραχμὰς 20 Ν. Δ. προπληρωτέας εἰς τὸν ταμίαν Σύρου, ὅστις ὀρίζεται ὡς ἀποδέκτης τῶν ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς ἐπαρχίᾳ συνδρομῶν.

— Ὁ κ. Βαλασόπουλος ἀντὶ νὰ σκέπτεται ἤδη νὰ κλείσῃ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ Γυμνάσια Ἀθηνῶν διὰ τὰς ἀποδοκιμασίας τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν μαθητῶν ἐναντίον τῆς ἀκολασταίνουσας ἐξουσίας, ὄφειλε νὰ σκεφθῇ προτύτερα ὅτι οἱ τολμῶντες νὰ ὑβρίζωσι τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καὶ αὐτὴν τὴν Πατρίδα δὲν δύναται πρὸς νὰ καταστῶσιν ἀντικείμενον χλευσῆς καὶ μίσους εἰς πάντας καὶ δὴ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς παῖδας τῶν Σχολείων, καὶ ἐπομένως νὰ μὴ μεθεῖς τῶν ἀνομιμάτων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βούλγαρη.

— Ἡ πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλέα διαβιβάσθεῖσα ἀναφορὰ ἢ ὑπογεγραμμένη παρὰ 586 φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου φαίνεται οὕσα ἀπαύγαγμα ἀρενωποῦ χαρακτηρῶς, νευρώδους καλὰμου καὶ καρδίας μεστής φιλοπατρίας. Μόνον 100 φοιτητῆ ἀπέσχον νὰ συνυπογράψωσι, καθ' ὃ ἄλλοι μὲν κληρικοὶ, ἄλλοι δὲ ὑπότροφοι καὶ ἄλλοι συγγενεῖς τῶν ἀνομιεσάντων βουλευτῶν καὶ Ἰπουργῶν. Ἡ Ἄστυνομία παρανόμως κατασχούσα τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην, ὑπεροβῆθη ἔπειτα οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ὀφειμένης ἐξουσίας, νὰ ἀφήσῃ ἐλευθερὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ φύλλου. Ἐν γένει δὲ ὁ ἐπιστέλλων τὰ ἄνω πρὸς ἡμᾶς διαβεβαίει ὅτι, ὁ Βασιλεὺς συνεπέει τῶν λόγων οὐδ' ἤκουσε παρὰ τοῦ Ναυάρχου Κανάρη καὶ τῶν παραστάσεων τῶν πρέσβεων τῶν φίλων Δυνάμεων, ἐσκέφθη νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν φοβερὰν κρίσιν ταύτην, ἀποπέμπων τῆς ἐξουσίας τὴν παράνομον τοῦ Βούλγαρη Κυβερνήσιν.

— Ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν Βασιλοπαίδων, μετέβη εἰς Κυψέλην, καὶ ἐπισκέψθη τὸν ναύαρχον Κανάρη, τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐορτῆς τῆς 25 Μαρτίου. Ἐνεκα τῆς παραταθείσης προινήης ἐορτῆς καὶ τῆς στυροῆς τοῦ κόσμου, δὲν νύκλισσε, φαίνεται, ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἐνδοξὸν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος λείψανον, τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς, ὡς τοῦτο συνήθει. Ὁ Βασιλεὺς ἔμεινε παρὰ τῷ Κανάρῃ ἐφ' ἱκανὴν ὥραν. Λέγεται, ὅτι ἐγένετο ὀμιλία περὶ τῶν ἐνεστῶτων, καὶ ὅτι ὁ ναύαρχος ἀπροκαλύπτως ἐξέθετο τῷ Βασιλεῖ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἀγνοοῦμεν, τί ἀπήνησεν ὁ Βασιλεὺς. Ἐκ τινῶν διαδόσεων φαίνεται, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔχει ἄπειρον πεποίθησιν εἰς τοὺς νῦν κυβερνῶντας, καὶ εὐμενὴ γνώμην περὶ τῆς ἀρκυς νομιμότητος τῶν τελευθεθέντων ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου καὶ ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι εἰς τὴν ὑπουργικὴν μεταβολὴν ἢ πρὸς ἡμῶν μόνον, ὅταν τὸ Ἰπουργεῖον ἀπολέσῃ τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ Βασιλεὺς πέποιθεν, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον κέκμηται τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ τόπου καὶ τῆς βουλῆς. Ἡ θέλομεν ἀπαντήσῃ εἰς τοῦτο, ἐὰν μὴ ἤμεθα, ἢ ἂν μὴ καταλεγόμεθα εἰς τοὺς ἀναρχικοὺς τὴν ἀπάντησιν ἄρῖνον εἰς τοὺς ἀπατριάστους, τοὺς μετρίους, τοὺς μεσοπορῶντας, τοὺς σεβομένους, τὸ καθεστῶς συντάκτας ἄλλων συναδελφῶν.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης πέμπτης πρὸς τὴν παρασκεύην, διεβίβασθη πληθὺς κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων τῆς. Καὶ ἡ Κυβέρνησις κρυπτογραφικῶς ἐπίσης ἀπήνησε πρὸς τὰς ἀρχάς. Βεβαίως τὰ τηλεγραφήματα διεβίβασαν πληροφορίας λεπτομερεστεράς, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου πνεύματος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἀμέσως ἀπεστάλαξαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους στρατιωτικὰ δυνάμεις ἐξ Ἀθηνῶν. Δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ δυνηθῇ ἢ Κυβέρνησις νὰ μεταφέρῃ καὶ ἄλλον στρατὸν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀφοῦ ἤδη ὑποχρεοῦται ἐξ αὐτοῦ ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Τὸ δὲ σχεδιασθῆν στρατόπεδον τί γίνεται; — Ἡ πληγὴ τοῦ Ῥώκου Χοῦδὰ βγαίνει πάντοτε ἐπὶ τὰ κρεῖττω, κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν, ἢ σωτηρία αὐ-

του φαίνεται εξοφλισμένη. Περί της σφαίρας, άγνωστον είσεται, που είσθηθεν, αφού διεπέρασε τον πνεύμονα. (Αιών.)

Τό αδελφάτον του παρ' ήμιν δημοτικού Ὁρφανοτροφείου εξέδοτο τό παρά πόδας δημοσιεύμενον εύχαριστήριον πρὸς τήν οικογένειαν του μακαρίτου Ζ. Νεγρεπόντη διά τήν ύπερ του φιλανθρωπικού τούτου ιδρύματος γενομένην τριεχιλιάδραχμον προσφοράν παρὰ του μακαρίτου Νεγρεπόντη.

ΤΟ ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ.

Πρὸς τήν οικογένειαν Ζ. Νεγρεπόντε.

Εὐγνωμόως δεχθέντες τό εκ τριεχιλιῶν δραχμῶν ύπερ του Ὁρφανοτροφείου κληροδότημα του μακαρίτου πατρός σας, ἀπεφασίσαμεν ἐν ἐκείνῳ συνεδρίῳ, ἵνα τό όνομα αὐτοῦ ἀναγραφῆ εἰς τό πίνακα τῶν εὐεργετῶν του ἢ ἡμῶν εὐφροσυμένου φιλανθρωπικού καθιδρύματος, ἐκφράσωμεν δὲ καί πρὸς ὑμᾶς τὰς ἡμετέρας εύχαριστίας ἐπὶ τῇ πριθυμῳ μὲ ἧς ἐξεταλέσατε τήν ἐντολήν του αὐοῦ πατρός σας.

Δίχθητε τήν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως μας.

Τὰ Μέλη

- ΑΛ. ΜΠΑΜΠΑΓΙΩΤΗΣ. ΤΡ. ΠΑΠΠΑΔΑΜ. Ν. Α. ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ. Μ. ΤΣΙΒΟΥΡΑΚΗΣ.

Ἄριθ. Πρ. 1881.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΞΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Κουκουλᾶν Εἰς Σύρον.

Κύριε!

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐπὶ ταῖς πληροφορίαις τῆς Κοσμητείας τῆς ἐν Σύρῳ Σχολῆς τῶν ἀπύρων παιδῶν όμοφώνως ἐψηφίσατο ὥπως ἀποσταλῶσιν ὑμῖν τὰ εύχαριστήρια του ἐπὶ τῷ ζήλῳ καί τῇ ἐπιμελείᾳ, ἣν καταβάλλετε πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀπύρων τῆς Σχολῆς μαθητῶν, ὧν ἡ κατά μέγα μέρος πρόδοος οφείλεται ὑμῖν.

Ἀνακοινῶντες ὑμῖν τήν ἀπόφασιν του Συλλόγου, καλοῦμεν ὑμᾶς ἐπίτευξιν του σκοποῦ τῆς Σχολῆς καί ὕδα παρακαλοῦμεν νά δεχθῆτε τήν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ἡμῶν ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1875.

- Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς (Τ. Σ.) Ε. ΛΥΚΟΥΔΗΣ. Μ. Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ.

Σ. Σ. Π. Δημοσιεύοντες τό ἀνωτέρω εύχαριστήριον του φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσῶν» δὲν ὀρωμεθα εἰς τοῦτο ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου σκοποῦ παρὰ ὥπως μάθῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὅτι, ὄργανο γενόμενος μοχθηρῶν καί ἀνάδρων εἰσηγήσεων, προέβη εἰς τήν παύσιν του ἀξιολόγου δημοδιδασκάλου κ. Γ. Κουκουλᾶ. Ὅταν ἄνθρωποι χρῆστοί, πολυετῶς καί εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντες τό δημοσίον, ὑπερ δε τῆς μορφώσεως του ὁμοίου τόσῳ ἀφιλοκερδῶς μοχθοῦντες, ἀπολύονται τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀναμφιβόλως ἐπεταί ὅτι πᾶσα ὑπερ τῶν χρηστῶν καί τιμῶν ὑπαλλήλων ἐλπίς ἀπόλετο, πρωταγωνιστοῦσι δὲ ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ οἱ φραυλότατοι, ὧν τινες τῶν ἐν ἡμῖν ἐγένοντο, ἀτυχῶς, καί κακάσκοποι καί εἰσηγηταὶ προγραφῶν τῶν συμπολιτῶν καί φίλων των. Ἄλλ' ἄς μὴ παύσωσιν οὗτοι ἀναμνησκόμενοι ὅτι, ἔργῳς ἡ ἡμέρα τῆς ἀνταποδόσεως!

Ἄριθ. 116.

Ἐν ὀνόματι του Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Α'.

Τό Εἰρηνοδικεῖον Ἐρμουπόλεως.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Β' Πάρεδρον Ἰωάν. Ἀλεξόπουλον, κωλυμένου του Εἰρηνοδίκου Ἰωάννη Πρεζάνη, παρόντος καί του Γραμματέως Παντολ. Περδικάκη.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατήριῳ τὴν 18 Φεβρουαρίου 1875 ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ του ἐνάγοντος Παναγιώτου Σκαμπαβία κατοίκου ἐνταῦθα, παραστάτος διά του πληρεξουσίου του Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου δικηγόρου καί του ἐναγομένου Γεωργίου Βόγιου κατοικίας καί διαμονῆς ἀγνώστου μὴ ἐμφανισθέντος.

Ὁ πληρεξούσιος του ἐνάγοντος διά τῆς ἀπὸ 25 Ἰουλίου (π. ε.) κλήσεως του ἐξητήσατο νά του πληρώσῃ ὁ ἐναγόμενος καί διά προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως καί ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως δραχ. Διατιμ. 153. 50 0/0 πρὸς ἐξόφλησιν του

ἀπὸ 23 Μαΐου 1870 γραμματίου εἰς διαταγὴν τῆς ὑπὸ διάλυσιν εὐρισκομένης ἀσφαλιστικῆς εταιρίας ἀπὸ Ποσειδῶν καί παρὰ ταύτης μεταβιβασθέντος εἰς τήν διαταγὴν του ἐνάγοντος διά τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως, τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ τῆς κλήσεως του δραχ. 59. 16 0/0 τό ὅλον δραχ. διατ. 212. 66 0/0 ἐντόκος δὲ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως ἄχρις ἀποτίσεως ἐκδόσεως αὐτὸ δι' ἀσφαλείας ὑπερ τινος πλοίου του καί νά ὑποκύβῃ εἰς τὰ ἐξόδα καί τέλη.

Κοινοποιηθεῖσης τῆς κλήσεως ταύτης νομίμως καί προκειμένης σήμερον συζητήσεως αὐτῆς.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον του ἐνάγοντος ἐξαιτούμενον ἐρήμην του ἐναγομένου, ὅτι καί διά τῆς κλήσεως του.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ του ἀπὸ 29 Ἰουλίου (π. ε.) ἐπιδοτηρίου του κλητῆρος Δ. Ζ. Μπάου κοινοποιηθέντος πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα διά τὸν εἰς ἀγνώστον διαμονὴν ἐναγόμενον καί δημοσιευθεῖσης τῆς ἀγωγῆς εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 182 τῆς 14 Ἀυγούστου 1874 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος α ἢ Πανόπη ἐμφανίζεται ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐκλητεύθη νομίμως, μὴ ἐμφανισθεῖς ὅμως δικάζεται ἐρήμην, ἐπιδικαζόμενων εἰς τὸν ἐνάγοντα ὅλων τῶν κατ' αὐτοῦ αἰτήσεῶν του θεωρουμένων ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρόσεως καί μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεως τινος προβλητῆς ἐξ ἐπαγγέλματος (ἄρθρ. 503 καί 504 τῆς Πολ. Δικονομίας).

Διὸ ἰδὼν καί τ' ἄρθρ. 732, 733 καί 210 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Δικάζων ἐρήμην του ἐναγομένου Γεωργ. Βόγιου. Ὑποχρεοῖ αὐτὸν νά πληρώσῃ εἰς τὸν ἐνάγοντα Δραχ. διατιμ. 212. 66 0/0 ἐντόκος πρὸς 12 τοῖς 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου π. ε. μέχρις ἐξοφλήσεως, καθὼς καί τὰ τῆς παρούσης δίκης ἐξόδα καί τέλη Δραχ. 10.

Ἀπαγγέλλει τὴν προσωπικὴν κράτησιν του ἐναγομένου καί διατάσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐκρίθη ἀπεφασίση καί ἐδημοσιεύθη ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 18 Φεβρουαρίου 1875.

- Ὁ Β' Πάρεδρος Ὁ Γραμματεὺς ἸΩΑΝ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ. Π. Περδικάκης.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νά ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νά ἐνεργήσωσι τό καθ' ἑαυτοὺς καί πρὸς ἅπαντας τοὺς Διοικητὰς καί ἄλλους ἀξιωματικούς του δημοσίου δυνάμεις νά δώσωσι χεῖρα βοήθειας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τό πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ του Εἰρηνοδίκου καί του Γραμματέως.

Ἐρμουπόλις αὐθημερόν.

- Ὁ Β' Πάρεδρος Ὁ Γραμματεὺς ἸΩΑΝ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ. Π. Περδικάκης.

Ἄριθ. 113.

Β.βλ. Ἀπογρ.

Λον ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Ἐρμουπόλις 15 Μαρτίου 1875.

- Ὁ Ὑπογραμματεὺς (Τ. Σ.) Ι. Α. Βολανόπουλος.

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἐντέλλεται πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἵνα ἐπιδώσῃ νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διά τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντιδίκον Γεώργιον Α. Βόγιον ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροσθεῖς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα κοινοποιήσεως τῆς παρούσης πληρώσῃ μοι διά κεφάλαιον δραχ. Βασιλ. Διατιμ. 212, 66 0/0 ἐντόκος πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως ἥτοι ἀπὸ 29 Ἰουλίου π. ε. μέχρις ἐξοφλήσεως πρὸς δὲ διά δικαστικὰ ἐξόδα ἐπιδικαζόμενά μοι διά τῆς παρούσης ἀποφάσεως Δραχ. 10 καί δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ, ἐπιταγὴν, κοινοποιήσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καί δημοσιεύσιν διά τῆς ἐφημερίδος Δραχ. 25' διότι ἄλλως θέλω ἐπιληρθῆ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Ὅμοιον δὲ τῆς παρούσης ἀντίγραφον καταχωρισθῆτα ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίδι ἢ «Πανόπη».

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 24 Μαρτίου 1875.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγρ. του ἐπιτάσσοντος Παναγ. Σκαμπαβία. ΕΜΜ. Γ. ΒΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Ἄριθ. 195.

Ἐν ὀνόματι του Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Α'.

Τό Εἰρηνοδικεῖον Ἐρμουπολεως.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Α' Πάρεδρον Γεώργιον Νικολάραν, κωλυμένου του Εἰρηνοδίκου Ἰωάννου Πρεζάνη, παρόντος καί του Γραμματέως Παντολ. Περδικάκη.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατήριῳ τὴν 11 Μαρτίου 1875 ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ του ἐνάγοντος Παναγιώτου Σκαμπαβία κατοίκου ἐνταῦθα παραστάτος διά του πληρεξουσίου του Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου Δικηγόρου

καί τῶν ἐναγομένων Ἀνδρέα Παπᾶ καί Κωνσταντίνου Παπᾶ κατοίκων Ψαρῶν καί ἄδη ἀγνώστου διαμονῆς μὴ ἐμφανισθέντων.

Ὁ πληρεξούσιος του ἐνάγοντος διά τῆς ἀπὸ 31 Αὐγούστου (π. ε.) κλήσεως του ἐξητήσατο νά του πληρώσῃ κληλεγγύως καί διά προσωπικῆς αὐτῶν κρατήσεως καί ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως Δρα. Βασιλ. Διατιμ. 223 60 0/0 ἐντόκος ἀπὸ τῆς κλήσεως πρὸς ἐξόφλησιν του ἀπὸ 17 Μαρτίου 1870 γραμματίου των, ἐκδόσαντες αὐτὸ ἐνταῦθα, διά του ἐντολοδόχου των Γ. Παπᾶ καί διά δικαιώματα ἀσφαλιστρῶν ἀσφαλείας ἣν συνωμολόγησαν μετὰ τῆς ἐνταῦθα ἀσφαλείας ὁ Ἀποσειδῶν καί ἐφ' ἣ συνετάχθη τό ὑπ' ἀριθ. 1194 συμβόλαιον τῆς εταιρίας, περιελθόντος του γραμματίου τούτου εἰς τὴν κατοχὴν του ἐνάγοντος διά τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως ὑπὸ τῆς διαλυτικῆς ἐπιτροπῆς καί νά ὑποκύβωσιν εἰς τὰ ἐξόδα καί τέλη.

Κοινοποιηθεῖσης τῆς κλήσεως ταύτης νομίμως καί προκειμένης σήμερον συζητήσεως αὐτῆς.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον του ἐνάγοντος ἐξαιτούμενον ἐρήμην τῶν ἐναγομένων ὅτι καί διά τῆς κλήσεως του.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ του ἀπὸ 2. Ἰουλίου (π. ε.) ἐπιδοτηρίου του δικαστικοῦ Κλητῆρος Ἰωάν. Π. Παπαλέτου προκύπτει ὅτι ἡ προκειμένη κλήσις ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα καί συνάμα ἐδημοσιεύθη διά του ὑπ' ἀριθ. 185 τῆς 5 Σεπτεμβρίου π. ε. φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἢ α Πα ὅπην διά τοὺς εἰς ἀλλοδαπὴν εὐρισκομένους ἐναγόμενους, ἐπομένως οἱ ἐναγόμενοι ἐκλητεύθησαν νομίμως μὴ ἐμφανισθέντες ὅμως κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως δικάζονται ἐρήμην ἐπιδικαζόμενων εἰς τὸν ἐνάγοντα ὅλων τῶν κατ' αὐτοῦ αἰτήσεῶν του θεωρουμένων ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρόσεως καί μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεως τινος προβλητῆς ἐξ ἐπαγγέλματος (ἄρθρ. 503 καί 504 Πολιτ. Δικονομίας).

Διὸ ἰδὼν καί τ' ἄρθρα 732, 733, 186 καί 210 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Δικάζων ἐρήμην τῶν ἐναγομένων — Ὑποχρεοῖ αὐτοὺς νά πληρώσωσιν εἰς τὸν ἐνάγοντα ἀλληλεγγύως Δραχ. διατιμῆς. 228. 60 0/0 ἐντόκος ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως, καθὼς καί τὰ τῆς παρούσης δίκης ἐξόδα καί τέλη Δραχ. 14.

Ἀπαγγέλλει τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν ἐναγομένων καί διατάσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐκρίθη ἀπεφασίση καί ἐδημοσιεύθη ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 11 Μαρτίου 1875.

- Ὁ Α' Πάρεδρος Ὁ Γραμματεὺς Γ. Α. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ. Π. Περδικάκης.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νά ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νά ἐνεργήσωσι τό καθ' ἑαυτοὺς καί πρὸς ἅπαντας τοὺς Διοικητὰς καί ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεις νά δώσωσι χεῖρα βοήθειας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τό πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ του Εἰρηνοδίκου καί του Γραμματέως.

Ἐρμουπόλις αὐθημερόν.

- Ὁ Α' Πάρεδρος Ὁ Γραμματεὺς Γ. Α. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ. Π. Περδικάκης.

Ἄριθ. 114.

Β.βλ. Ἀπογρ.

Λον ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Ἐρμουπόλις 17 Μαρτίου 1875.

- Ὁ Ὑπογραμματεὺς (Τ. Σ.) Ι. Α. Βολανόπουλος.

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἐντέλλεται πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἵνα ἐπιδώσῃ νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διά τοὺς ἀντιδίκους Ἀνδρέαν Παπᾶ καί Κωνσταντίνου Παπᾶ κατοίκους μὲν Ψαρῶν ἀλλὰ ἀγνώστου διαμονῆς, ἐπιτασσόμενος ἵνα ἐμπροσθεῖς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα κοινοποιήσεως τῆς παρούσης πληρώσῃ μοι δραχμὰς 228.60 ἐντόκος ἀπὸ τῆς 2 Σεπτεμβρίου π. ε. μέχρις ἐξοφλήσεως, πρὸς δὲ διά δικαστικὰ ἐξόδα ἐπιδικαζόμενά μοι διά τῆς παρούσης δραχ. 14, δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ, ἐπιταγὴν καί κοινοποιήσιν δραχμὰς 12' διά τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχώρησιν δραχ. 10 διότι ἄλλως θέλω ἐπιληρθῆ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Ὅμοιον τούτου ἀντίγραφον καταχωρισθῆσεται ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίδι ἢ «Πανόπη».

Ἐν Ἐρμουπόλει 29 Μαρτίου 1875.

Ὁ Πληρεξούσιος του Π. Σκαμπαβία ΕΜ-Γ. ΒΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Εἰδοποιούμεν ὅτι τό ἐν Μασσαλία Ἑλληνικὸν Βρίκιον αὐτὸ ἄδελφοῖς τῶν ἰδιοκτητῶν καί πλοιάρχων Δημ. καί Μάκου Κ. Κομνηνοῦ πωλεῖται ἀναγκαστικῶς ἐν Μασσαλία τὴν 1 Ἀπριλίου ε. ε. Τὸ πλοῖον εἶναι ἡλικίας 7 ἐτῶν, χωρητικότητος δὲ 16 χιλιάδων κοιλῶν.